

חדשות לעולם טוב יותר

SCE המכללה האקדמית להנדסה ע"ש סמי שמעון | גיליון 64 | תשרי תשפ"ז | אוקטובר 2026 | סמסטר א'

SCE

המכללה האקדמית להנדסה ע"ש סמי שמעון

אני שמח לעדכן כי המכללה משיקה תוכנית חדשה לתואר ראשון במדעי הדימוות הרפואי (Medical Imaging Sciences). התוכנית - ראשונה מסוגה בדרום הארץ - נועדה להכשיר אנשי מקצוע מובילים בתחום הדימוות הרפואי עבור מערכת הבריאות בישראל.

פתיחת המסלול מבטאת את תנופת ההתפתחות של המכללה ואת מחויבותנו להמשך צמיחה, חדשנות והובלה אקדמית. התוכנית משלבת לימודים אקדמיים במדעי החיים, בפיזיקה ובטכנולוגיות דימות, לצד הכשרה מעשית אינטנסיבית בבתי חולים מובילים, בהם סורוקה וברזילי.

הישג משמעותי נוסף הוא קבלת ההסמכה של הפקולטה לאדריכלות מטעם המועצה להשכלה גבוהה, המאפשרת לנו להעניק תואר אקדמי גם באדריכלות.

אני גאה בהמשך צמיחתה והתפתחותה של SCE ובשאיפה המתמדת למצוינות. השקת התוכנית בדימוות רפואי וההסמכה שניתנה לפקולטה לאדריכלות מביאות עימן הזדמנויות חדשות ומעוררות השראה, ומחזקות את מעמדנו כמוסד אקדמי מוביל, בעל פוטנציאל צמיחה משמעותי - לטובת הדורות הבאים של סטודנטים, חוקרים ומרצים.

אני מאחל לכל אחת ואחד מהסטודנטיות והסטודנטים שלנו הצלחה רבה בבחינות, ולבוגרינו היקרים - הצלחה בדרך המקצועית בתעשייה, במחקר ובפיתוח.

בברכה חמה,
פרופ' יהודה חדד
מייסד SCE

פרס "מגן שר הביטחון" לשנת 2026 הוענק ל-SCE

ערכית ולאומית, פיתחה SCE מעטפת תמיכה רחבה, המותאמת לצורכיהם האקדמיים, האישיים והרגשיים. המעטפת כוללת התאמות אקדמיות אישיות, פריסת לימודים, הקלות, שיעורי עזר וחונכות אישית, במטרה לאפשר רציפות לימודים ושמירה על מצוינות אקדמית.

לצד המענה האקדמי מעניקה המכללה גם ליווי רגשי, סיוע כלכלי ומגוון פעילויות לחיזוק החוסן האישי והקהילתי, בהן הרצאות, סדנאות ופעילויות ייעודיות לסטודנטים ששבו מהחזית. כל אלה מבטאים תפיסה של אחריות כוללת - לראות, להקשיב, לזהות מצוקה וללוות את המשרתים גם לאחר סיום שירות המילואים.

פרופ' יהודה חדד, מייסד SCE: "הזכייה במגן שר הביטחון היא אות כבוד והכרה בפעילותנו למען משרתי המילואים. אנו גאים בסטודנטיות ובסטודנטים שלנו, המגלים לאורך כל הדרך אחריות, מסירות ומנהיגות יוצאות דופן. חובתנו האקדמית, המוסרית והלאומית היא לעמוד לצידם ולהעניק להם את כל התמיכה הנדרשת, כדי שיוכלו להמשיך ולהצליח גם בתקופת השירות ולאחריה."

וסטודנטים של המכללה. רבים מהם שירתו מאות ימי מילואים, חלקם בצווי 8, תוך התמודדות עם עומס נפשי, פיזי ואקדמי משמעותי. כמעט מחצית מהסטודנטיות והסטודנטים המצטיינים במכללה הם משרתי ומשרתות מילואים.

מאחורי הנתונים עומדים אנשים, סיפורים אישיים וחוויות מורכבות, שהשפעתן נמשכת זמן רב לאחר החזרה מהחזית. מתוך ההבנה כי החזרה לשגרת הלימודים אינה פשוטה ושסיוע למשרתים היא אחריות

האות היוקרתי, המוענק לארגונים ולמוסדות שהפגינו מחויבות יוצאת דופן כלפי משרתי ומשרתות המילואים, הוענק למכללה על רקע מערך התמיכה הרחב שהעמידה עבור סטודנטים וחברי סגל שגויסו מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל"

פרס "מגן שר הביטחון" לשנת 2026 הוענק ל-SCE כהוקרה על מערך התמיכה המקיף שהעמידה עבור סטודנטים, סטודנטיות וחברי סגל שגויסו לשירות מילואים מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". האות היוקרתי, המוענק לארגונים ולמוסדות המגלים מחויבות יוצאת דופן למען משרתי ומשרתות המילואים, נמסר בטקס חגיגי במעמד שר הביטחון, הרמטכ"ל וקצין מילואים ראשי.

מאז שבעה באוקטובר 2023 גויסו לשירות מילואים יותר מ-2,000 סטודנטיות

תנופת הצמיחה של המכללה נמשכת ומורגשת היטב בשנים האחרונות - בתשתיות, במחקר ובהשקת תוכניות לימוד חדשות. כיום ניצבת המכללה כמוסד אקדמי מוביל ומשמעותי בישראל, המשלב מצוינות אקדמית עם חדשנות, יוזמה ומחויבות לתעשייה ולחברה.

השנה רשמנו שיא במספר הבוגרים, עם 1,152 מהנדסים ומהנדסות המסיימים את לימודיהם ויוצאים לשוק העבודה. זהו הישג יוצא דופן, המציב את SCE במקום מרכזי בהכשרת המהנדסים בישראל: 15% מהמהנדסים במשק כיום הם בוגרי המכללה. לצד הגידול במספר הבוגרים, ההשקעה המתמשכת במחקר ובפיתוח מחזקת את מעמדה של המכללה לא רק כמוסד לימודים מוביל, אלא גם כמוקד של מחקר וחדשנות.

כל אחד ואחת מכם - הסטודנטים והבוגרים שלנו - הוא שגריר של מצוינות, יצירתיות וחדשנות. כל אחת ואחד מכם ישפיע על התעשייה והכלכלה ויזניק את המשק הישראלי קדימה. כל בוגר ובוגרת, כל פרויקט ופתרון טכנולוגי שאתם מפתחים - הם חלק מהעתיד של מדינת ישראל ושל העולם כולו.

אני רוצה להודות לכם על האמון, העבודה הקשה, המחויבות, ההשקעה והשאיפה המתמדת למצוינות. אתם הלב הפועם של המכללה - ואנו גאים לראות אתכם צומחים ומתפתחים, מסיימים את לימודיכם ויוצאים לדרך חדשה כשגרירי המכללה וכמובילי העתיד.

אני מאחל לכולכם הצלחה רבה!

בכבוד רב,
פרופ' סמיון לויצקי,
נשיא SCE

עיתון SCE המכללה האקדמית להנדסה ע"ש סמי שמעון
גיליון 64 | תשרי תשפ"ז | אוקטובר 2026 | סמסטר א'

מה בגיליון?

פרס "מגן שר הביטחון" 2026	2
SCE Tech Fest 26	4
כשהחתימה הופכת למותג	6
לפענח את המציאות הישראלית	8
דור האדריכלים הראשון יוצא לדרך	10
מנת הקרב, גרסת המעצבת	12
המערכת שתסייע לנחות בבטחה	14
כשההר הופך לסטודיו	20
מהחזית אל רשימת המצטיינים	23
בית דיגיטלי למשפחות הנופלים	25

מוציא לאור: מחלקת יח"צ ותקשורת שיווקית

עורכת: טליה גרש

חברי המערכת: שי שבתאי, אירמה שלו צור, מרינה גרינשפון, דבורה כורם, יסמין שמואל

עריכת לשון: נעמה דותן

עיצוב גרפי: סטודיו רוה-פלג

צילומים: יח"צ, לירון מולדובן, דיאגו מיטלברג

כתובת: רח' ביאליק 56, באר-שבע
amart@sce.ac.il | www.sce.ac.il

פסטיבל של חדשנות טכנולוגית והנדסית

פסטיבל SCE Tech Fest 26 חיבר בין סטודנטים, חוקרים ואנשי תעשייה מהארץ והעולם והמחיש כיצד הנדסה וטכנולוגיה מעצבות את העתיד

ומצמיחה דורות של מהנדסים ומהנדסות המסלבים מצוינות מקצועית עם אחריות חברתית וערכית. הפרויקטים שהוצגו ממחישים כיצד טכנולוגיה והנדסה יכולות לשמש מנוע אמיתי לשיפור איכות החיים ולעיצוב עתיד טוב יותר. פסטיבל הטכנולוגיה הפך למוקד משיכה לחוקרים, מומחים ואנשי תעשייה מובילים, והייתה לנו זכות גדולה לארח אנשי מקצוע בעלי שם, שהגיעו כדי לשתף מהידע והניסיון שלהם."

רעיונות שהופכים למציאות

בתערוכת הגמר של הסטודנטים הוצגו עשרות פרויקטים חדשניים, ובהם מערכת מבוססת בינה מלאכותית לזיהוי רחפנים בזמן אמת באמצעות עיבוד וידאו מתקדם. המערכת מסוגלת להבחין בין רחפנים לבין

בכלי בינה מלאכותית כדי לזהות חולשות ולכתוב קוד מתאים במהירות חסרת תקדים, המצמצמת משמעותית את חלון הזמנים של צוותי ההגנה להגיב. במלחמה שמתנהלת במילישניות, לעצור תקיפה עם צוות אנשי זה כמו להביא סכין לקרב ליצר. מרכזי הניטור אינם יכולים עוד להסתמך על תגובה אנושית או על חוקים סטטיים. עליהם להזניק את רמת המוכנות, להציב שריון אלגוריתמי אוטונומי מול איום המכונה ולעבור לניהול אירועים מבוסס סוכני AI, המסוגלים לזהות ולבלום איומים בזמן אמת."

לדברי פרופ' יהודה חדד, מייסד SCE, הפסטיבל משקף את החיבור בין מצוינות הנדסית לאחריות חברתית: "SCE מחנכת

פסטיבל הטכנולוגיה השנתי SCE Tech Fest 26, שהתקיים בקמפוסים של SCE בבאר שבע ובאשדוד, סיפק ארבעה ימים מרתקים של חדשנות, מחקר ויצירה הנדסית. אלפי מבקרים, חוקרים, אנשי תעשייה, סטודנטים ומומחים מהארץ ומהעולם השתתפו בהרצאות, בכנסים המקצועיים, בתערוכות ובאירועים - שהציגו את המכללה כזירה של חדשנות המחברת בין אקדמיה, תעשייה והקהילה הבין-לאומית.

אחד הנושאים המרכזיים בפסטיבל היה השפעתה של הבינה המלאכותית על עולם הסייבר. טל אביטן, מנהל ה-National SOC במערך הסייבר הלאומי, התריע בהרצאתו מפני שינוי דרמטי בזירת האיומים: "התוקפים משתמשים כיום

רפואי במכללה, הציג את ההתפתחות המואצת של התחום ואת הביקוש הגובר לאנשי מקצוע מיומנים במערכות הבריאות. לדבריו, שילוב בין הכשרה אקדמית, רישוי מקצועי וטכנולוגיות מבוססות AI צפוי לשנות את עולם הדימות הרפואי ולאפשר אבחון מדויק ומהיר יותר.

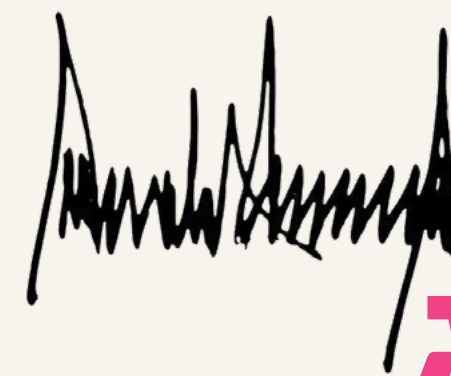
במהלך הפסטיבל התקיימו גם כנסים בין לאומיים. המפגש בין אנשי אקדמיה, חברות טכנולוגיה וסטודנטים יצר במה מקצועית רחבה לחשיפת מחקרים ופיתוחים, לחיזוק קשרי אקדמיה-תעשייה ולהרחבת שיתופי פעולה מחקריים בארץ ובעולם.

גם חברי הסגל הציגו פיתוחים בעלי פוטנציאל יישומי: ד"ר זיו ברנד, מרצה בכיר במחלקה להנדסת מכונות, הציג רכיב אקטיבי המבטל רעידות מכניות בזמן אמת במהלך עיבוד שבבי ומאפשר לשפר את איכות המוצר ואת קצב הייצור. הטכנולוגיה, שכבר הציגה שיפור של יותר מ-20% בביצועי הייצור, הבשילה לאחרונה לחברה מסחרית בשם AVEX ומעוררת עניין בתעשיית הביטחון בישראל. ד"ר ברנד ציין כי היעד הבא הוא התאמתה גם לעולם הרחפנים. ד"ר יצחק אוגוסט, ראש המחלקה לדימות

ציפורים ולצמצם התרעות שווא עבור גופי ביטחון ותשתיות רגישות.

לצידה הוצגו מערכת EveryDay, המסייעת לאנשים על הרצף האוטיסטי לתרגל מצבים יום-יומיים באמצעות סימולציות אינטראקטיביות; אפליקציית MOVA לשיקום קטועי גפיים באמצעות מציאות מדומה; "הווסט החכם" לניווט בטוח של אנשים עם לקויות ראייה; מודל אדריכלי לשיקום מתמודדי פוסט-טראומה באמצעות תכנון סביבתי מותאם; וכן סירה אוטונומית לניטור איכות המים בחקלאות ימית, שתוצג גם בכנס בין-לאומי באירופה.

כשהחתימה הופכת למותג

במסגרת הקורס "רב־חומי" של המעצב יוסי אוחיון התבקשו סטודנטים שנה ד' במחלקה לתקשורת חזותית להעניק פרשנות אישית לחתימת שמו המפורסמת של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ.

התוצרים הוצגו בתערוכה "החתימה של טראמפ", שחתמה את פסטיבל הטכנולוגיה השנתי שהתקיים במכללה. התערוכה בחנה את מושג החתימה כסמל תרבותי, פוליטי ותקשורתי בעידן המדיה העכשווית - לא רק כסימן גרפי, אלא כייצוג של כוח, סמכות, זהות ציבורית ומציאות אלטרנטיבית הנוצרת במפגש שבין פוליטיקה, תקשורת ותרבות צריכה.

הסטודנטים התבקשו להפוך את חתימתו של טראמפ, שהפכה בשנים האחרונות לאחד הסימנים המזהים בעולם ולעיתים אף למותג עצמאי, לנקודת מוצא לפיתוח עולמות תוכן, מוצרים ונרטיבים חזותיים. התוצרים - שכללו סרטי פרסומת, פוסטרים, מודלים תלת־ממדיים, אובייקטים ומדיה

דיגיטלית - הציגו מגוון פרשנויות ביקורתיות ואירוניות, ובתוכן מותגי מזון, מוצרי צריכה, משחקים, אופנה, אובייקטים יום־יומיים ומוצרים ספקולטיביים. כולם נשאו את חותם הדמות הציבורית והמיתולוגיה התקשורתית שנבנתה סביבה.

שילוב המדיומים הדגיש את תפיסת התקשורת החזותית כתחום רב־ממדי, הפועל במקביל במרחבים הגרפיים, החומריים, הנרטיביים והדיגיטליים.

בין היצירות בתערוכה:

טראמפ בורגר - סדרת סרטונים קצרים שיצרו הדר לוי, עדי לוי, אולגה מורוזובו ושרון שמש, המציגה מותג מזון בדיוני ואת חוויית הצריכה סביבו, תוך שימוש בשפה הראוותנית והזהרת המזהה עם דימויו של טראמפ.

Time is money - אוראל ארץ קדושה וולריה פוליטיב יצרו פרסומת למותג שעוני יוקרה בדיוני של דונלד טראמפ, כאובייקט

המסמל כוח, הצלחה וזהות אישית. בהשראת אסתטיקת הרנסנס - תקופה שבה לבוש ואביזרים שיקפומעמד והשפעה חברתית - מוצגת דמות של טראמפ כשהיא נכנסת שוב ושוב לחלל, מחליפה שוב ושוב רצועות שעון ובגדים, כשבכל פעם משתנים גם שפת הגוף, ההתנהגות והאופי שהיא משדרת. המסר המרכזי של העבודה הוא כי פריט יכול לבטא זהות ולהפוך לסמל סטטוס ולכלי לעיצוב תדמית. המשפט "Time is money" מחבר בין זמן, הון ויוקרה ומציג את השעון לא רק כאמצעי למדידת זמן, אלא כהצהרה על זהות והצלחה.

מספרת טראמפ - יוליה צ'רנישוב, אליס שיינר, יולי לוי דורון ואילנית קברנט יצרו מספרה בדיונית בהשראת דמותו של טראמפ. המספרה, ששולטים בה צבעי השחור, הלבן, הזהב והצהוב, מציגה מרצ'נדייז ומוצרי טיפוח בסגנון סטנדרט ופרימיים.

סטודנטים לתקשורת חזותית ב־SCE בחנו את חתימתו של דונלד טראמפ כסמל של כוח, סמכות וזהות ציבורית, והפכו אותה לנקודת מוצא ליצירות ביקורתיות ואירוניות

"SHIFT" / בתנועה
- כשהעיצוב מנסה
לפענח את המציאות
הישראלית

שבתיעוד הקולות שעדיין יכולים לספר את סיפורה של אופקים בגוף ראשון.

מבט ביקורתי וקליל יותר על המציאות מופיע בפרויקט **"פריק קונטרול"** של נעמה רז, בהנחיית סיגל פרלמן. רז הופכת את תרבות צריכת החדשות בישראל לסדרת מיני-משחקים אינטראקטיביים, שבהם הצופה נכנס אל תוך המסך ומתערב בשידור. המשחקים עוסקים בעומס הפרשנים, בדרמה הבלתי פוסקת, בהצלת שדרנים מסכנות ובאינטראקציה עם דמויות שוליות מהפריים. דרך הומור וציניות ישראלית, הפרויקט מצביע על ההתמכרות היום-יומית לחדשות, על טשטוש הגבול בין מידע לבידור, ועל האופן שבו צריכת החדשות הופכת ללופ של חרדה מתמשכת.

בפרויקט **OpenEye** של אבלין אברמוב, בהנחיית סיגל פרלמן, מתרחבת ההתבוננות מן המרחב הישראלי אל העולם. אברמוב יצרה אפליקציית ניווט ביקורתית שנועדה להתריע ולמפות אירועים אנטישמיים ואזורים עוינים. האפליקציה פועלת כממשק מידע מבוסס מיקום, מעין שילוב בין Waze ל־Moovit, ומאפשרת ניווט ברגל, ברכב או בתחבורה ציבורית תוך הצגת מוקדי שנאה, הפגנות, מוסדות ואזורים המוגדרים כמועדים לפורענות. הפרויקט מעלה שאלה קשה על תחושת הביטחון של יהודים בעולם בשנת 2026, ועל ההתמודדות עם גילויי אנטישמיות במציאות העכשווית.

לצד המבט הביקורתי, התערוכה מציעה גם אפשרות לתיקון. בפרויקט **"חוות רוג'ום"** של שרון שמש, בהנחיית ענבל גרי, מוצע מרחב טיפולי רב־ממדי עבור לוחמים ולוחמות המתמודדים עם פוסט־טראומה. החווה שוברת את המודל הקלאסי של טיפול מוגבל בזמן ומציעה תהליך הוליסטי, מתמשך וקהילתי. המודל נשען על חמישה מרחבים פיזיים ורגשיים: קרקוע, יסות, עיבוד, ביטוי רגשי ועשייה משותפת. חברי הקהילה הם אלו שמנווטים את קצב התהליך, מתוך שאיפה להשיב לעצמם שליטה, יציבות ושייכות.

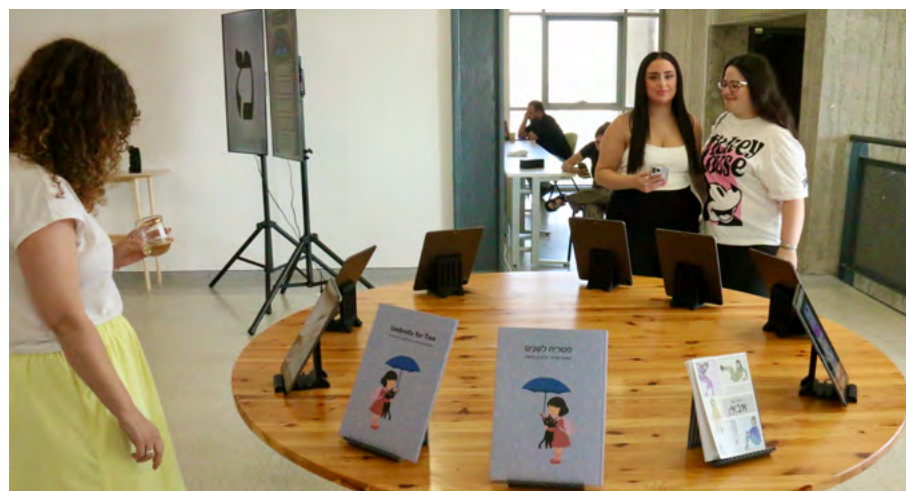
תערוכת הגמר התקיימה במהלך חודש יולי כתערוכת פופ-אפ של המחלקה לתקשורת חזותית ב-SCE.

מחדש היום, מתחדדת התחושה הכואבת כי הוא יכול היה להיכתב גם עכשיו - אל חזית אחרת, בזמן אחר, אך מתוך אותה מציאות ישראלית של חוסר ודאות.

בפרויקט **"אופקים 1955"** חוזרת מילי אברג'ל, בהנחיית נעה סגל, אל ראשית ימיה של העיר אופקים. הפרויקט הוא אתר תיעודי המבקש לשמר את סיפורי חייהם של ותיקי העיר באמצעות ראיונות מצולמים, תצלומים אישיים וחומרי ארכיון. דרך סיפוריהם של המייסדים נפרס סיפורה של העיר - סיפורי העלייה והקליטה, החיים במעברות, בניית החיים בעיר. העבודה יוצרת חיבור בין זיכרון פרטי לזיכרון מקומי ומדגישה את הדחיפות

מייצרת מתח בין עדינות, צמיחה ומקומיות לבין אילמות, אובדן וחזרתיות, ומאפשרת לצופה לחוות את המחזוריות דרך ממשק אינטראקטיבי הנע בין תקופות, אזורים ואירועים.

גם **"מכתב לסבא"** של איילון אהרוני, בהנחיית יוסי גוון, חוזר אל העבר כדי לדבר על ההווה. הסרט, שאורכו כדקה וחצי, מבוסס על מכתב אמיתי שכתבה סבתו של אהרוני לסבו בזמן ששירת בחזית במלחמת יום הכיפורים. באמצעות אנימציה, תצלומי ארכיון משפחתיים, מסמכים ומושן גרפיקס, הסרט מתרגם געגוע, פחד, אהבה וְהַמְתָּהּ לשפה חזותית עדינה. ככל שהמכתב נקרא

לאחר ארבע שנים שטלטלו את המציאות, תערוכת הגמר של בוגרי המחלקה לתקשורת חזותית מציעה מבט חדש על זיכרון, חרדה, מחזוריות ותקווה המרכיבים את החיים בישראל

היא **"פרחים וקנה"** של שיר חג'ג', בהנחיית יוסי גוון. הפרויקט האינטראקטיבי עוסק במחזוריות של סבבי הלחימה בישראל ובאופן שבו הסלמות, מלחמות, שגרות חירום והפסקות אש חוזרות לאורך השנים כתבנית מוכרת, כמעט קבועה. באמצעות שילוב של נתונים, מפות ודימויים של פרחים מקומיים יוצרת חג'ג' שפה חזותית המחברת בין מציאות ביטחונית קשה לבין זיכרון, נוף, שגרה ויופי מקומי. הבחירה בפרחים

הם חיים בדרום, חוו את השנים האחרונות מקרוב, חלקם מתוך שירות מילואים וחלקם מתוך שגרת חירום אזרחית, ובכל זאת רבים מהם בחרו לא רק להגיב למציאות אלא לנתח אותה. דרך עיצוב, אינטראקציה ואנימציה הם שואלים כיצד ההיסטוריה חוזרת, כיצד התקשורת מעצבת חרדה, ואיך זיכרון אישי ומקומי הופך לחלק מהסיפור הישראלי הרחב".

אחת העבודות הממחישות התבוננות זו

תערוכת הגמר של המחלקה לתקשורת חזותית מציגה השנה פרויקטים של סטודנטים וסטודנטיות המסיימים את לימודיהם לאחר ארבע שנים מורכבות במיוחד. עבור רבים מהם, השבעה באקטובר התרחשה בתחילת שנתם השנייה ללימודים. חלקם נקראו לשירות מילואים ממושך ורבים מהם חווים את המציאות הביטחונית המתמשכת מקרוב ובאופן ישיר.

דווקא מתוך הקרבה הזו, נדמה כי בעבודות הגמר ניכרת השנה תנועה מעניינת: פחות עיסוק ישיר בטרואמה, בחוויה האישית ובפוסט־טרואמה, ויותר התבוננות רחבה, מרוחקת ומפוכחת על המציאות הישראלית. הסטודנטים לא רק מספרים מה קרה להם, אלא מנסים להבין את הדפוסים, את המחזוריות ואת המנגנונים התרבותיים, התקשורתיים והחברתיים המעצבים את החיים בישראל.

יוסי גוון, רכז פרויקטי הגמר במחלקה לתקשורת חזותית: "הסטודנטים השנה לא בהכרח מבקשים לתאר טראומה באופן ישיר, אלא לנסח כלים להתבוננות במציאות.

הסטודנטים שמתכננים מחדש את עתיד הנגב

משדה תעופה בין-לאומי בנבטים ועד מודל חדש לשיקום עוטף עזה - פרויקטי הגמר של המחלקה לאדריכלות ב-SCE מציעים פתרונות חדשניים לאתגרי האזור

התכנון משלב את סימני הפגיעה שנותרו במרחב הציבורי בתוך שפה אדריכלית חדשה, המאפשרת לזיכרון להיות נוכח לצד חזרת החיים לשגרה.

הפרויקט השני ממוקם ביער שוקדה, ממוקדי התיירות המרכזיים בעוטף עזה, שנפגע קשות הן במרחב הפיזי והן במרקם התיירותי שלו. התכנון מציע מתחם של חמישה מבנים בהשראת הכלנית - מסמליו המובהקים של האזור - הכוללים חללי שהייה, מפגש ומלאכה ומטרתם להשיב את הנוכחות האנושית ליער, לחזק את הקהילה ולעודד את חזרת המבקרים.

האדריכלית מירב בטט מסכמת: "ב-SCE רואים את הנגב כנקודת תצפית, מחקר ופעולה להבנת תהליכים גלובליים רחבים. במסגרת הלימודים אנחנו נוגעים ישירות באתגרי החיים במרחב ומעודדים את הסטודנטיות והסטודנטים לראות באדריכלות כלי אקטיבי ליצירת שינוי."

"בישראל מדברים במשך שנים על הקמת שדה תעופה נוסף. אנחנו מאמינים שהקמתו בנגב לא תהיה רק פתרון תחבורתי, אלא מנוע משמעותי לפיתוח האזור, תוך חיזוק התעסוקה, עידוד התיירות ויצירת שיתופי פעולה בין הרשויות", אומר דור אדלשטיין.

שיקום שאינו מסתכם במבנים

הפרויקט השני, של הסטודנטיות נועם אלבז ויובל פרץ, מציע תפיסה אדריכלית לשיקום הנגב המערבי בעקבות מתקפת שבעה באוקטובר. נקודת המוצא היא ששיקום אמיתי אינו מסתכם בבנייה מחדש של מבנים, אלא מחייב גם חיזוק של הקהילה, השבת תחושת הביטחון וחיידוש הקשר בין האדם למקום.

במסגרת העבודה תוכננו שני פרויקטים מרכזיים. הראשון, בקיבוץ עלומים, עוסק בשאלה כיצד ניתן לשמר את זיכרון האירועים מבלי להפוך את הקיבוץ לאתר הנצחה.

מעבדת NUR הפועלת במסגרת המחלקה לאדריכלות משמשת כמרכז למחקר ולפיתוח עירוני. באמצעות שיתופי פעולה עם גופים מקומיים ובין-לאומיים מגבשים הסטודנטים אסטרטגיות המבקשות לקדם עתיד שוויוני, בר-קיימא ומותאם לצרכיו הייחודיים של אזור הנגב.

מבין העבודות שהוצגו ברוח זו בתערוכת הגמר של המחלקה לאדריכלות, בלטו שני פרויקטים בהנחיית האדריכלות מירב בטט ומרב מורד והאדריכל יונתן זיסר. האחד מציע תפיסה חדשה לפיתוח הנגב באמצעות הקמת שדה תעופה אזרחי בין לאומי בנבטים, והשני עוסק בשיקום הנגב המערבי ועוטף עזה בעקבות אירועי שבעה באוקטובר.

שדה תעופה כמנוע צמיחה אזורי

פרויקט NEXUS של הסטודנטים אופק איבגי, דור אדלשטיין וניסים פרץ, מבקש לשנות את האופן שבו נתפס שדה תעופה בישראל - לא רק כתשתית תחבורתית, אלא כמנוע לפיתוח כלכלי, חברתי ואזורי. הסטודנטים הציגו תוכנית מתאר לפיתוח הנגב הצפוני, שבמרכזה עומדת ההצעה להסב את בסיס נבטים לשדה תעופה אזרחי בין-לאומי.

בשונה מהמודל המקובל בעולם, לפיו שדות תעופה מתפקדים כמתחמים סגורים המיועדים לנוסעים בלבד, מציע הפרויקט מודל של שדה תעופה אזורי פתוח. על פי התכנון, אזורי המסחר, הדיוטי פרי והמרחבים הציבוריים ישמשו גם את תושבי האזור והמבקרים, ויהפכו את שדה התעופה למוקד פעילות כלכלי וחברתי. כך הופך שדה התעופה משער כניסה למדינה בלבד למנוע צמיחה אזורי.

"מעצבים את המחר" דור האדריכלים הראשון של SCE יצא לדרך

בוגרי המחזור הראשון של המחלקה לאדריכלות הציגו בתערוכת הגמר פרויקטים יצירתיים העוסקים בעתיד הערים, הקהילה, הקיימות, הטכנולוגיה והמרחב הישראלי

הצצה לדור האדריכלים הבא של ישראל ולרעיונות העתידים להשפיע על הדרך שבה נחיה, נבנה ונעצב את המרחב המשותף שלנו.

לדבריו, תערוכת הבוגרים היא רגע מכונן עבור המכללה: "הקמת המחלקה נבעה מההבנה שתכנון המרחב של המחר דורש חיבור עמוק בין אדריכלות לבין מקצועות ההנדסה. האתגרים העומדים בפני החברה הישראלית - מפתוח ערים חכמות ודיוור ברהשגה ועד קיימות והתחדשות עירונית - מחייבים שיתוף פעולה הדוק בין תחומי הידע. אנו גאים להכשיר דור חדש של אנשי מקצוע, שיוכלו את תכנון הסביבה העתידית של ישראל ובנייתה, במיוחד בנגב ובדרום."

תערוכת הגמר הראשונה של המחלקה לאדריכלות היא אבן דרך משמעותית בהתפתחות SCE. מעבר להישג האקדמי, היא מבטאת תפיסה רחבה שלפיה אדריכלות היא כלי לעיצוב חברה וסביבה - באמצעות תכנון עירוני מיטיב, קידום קיימות, חיזוק קהילות ויצירת סביבה בנויה איכותית ומכילה.

לצד משפחות הבוגרים והקהל הרחב, הגיעו לאירוע אנשי מקצוע מתחומי האדריכלות והתכנון, נציגי התאחדות האדריכלים, נציגי רשויות מקומיות, אנשי תעשייה, אקדמיה ותקשורת.

מייסד SCE, פרופ' יהודה חדד: "מעצבים את המחר" אינה רק תערוכת גמר, אלא

בוגרי המחזור הראשון של המחלקה לאדריכלות ב-SCE הציגו את פרויקטי הגמר בתערוכה חגיגית שהתקיימה במהלך חודש יולי בקמפוס באר שבע. התערוכה, שכותרתה "מעצבים את המחר", הציגה תפיסות תכנון המבקשות לעצב את המרחב הישראלי בעשורים הקרובים.

הפרויקטים שהוצגו הם תוצר של מסע אקדמי בן חמש שנים, שבמהלכו בחנו הסטודנטים סוגיות מרכזיות הנוגעות לעתיד הערים, הקהילה, הסביבה והטכנולוגיה. העבודות משלבות מחקר, תכנון ועיצוב תוך שימוש בכלים דיגיטליים ובטכנולוגיות מתקדמות, ומציעות מענים יצירתיים לאתגרים העומדים בפני החברה הישראלית.

הספינר הבא? כך הופכים רעיון לצעצוע הנדסי - ולמוצר אמיתי

בקורס ייחודי ב-SCE, סטודנטים להנדסת מכונות מתכננים, מייצרים ובוחנים צעצועים המיועדים לייצור סדרתי

NERF FlyShot: צעצוע שפיתחו הסטודנטים רחל זאודו, יובל עמרם, ידרן רחמים ועדי צורן, המשלב בין רוגטקה לאקדח. הצעצוע מעוצב בצורת ציפור ומשגר חץ ספוג באמצעות מנגנון גמיש. במהלך הפיתוח בחנו הסטודנטים כיצד משפיעה צורת המוצר על השיגור, מהו טווח התעופה של החץ, מהו הכוח המתאים להפעלה וכיצד לתכנן את גמישות המוצר כך שהמשחק יהיה מהנה, נוח ובטוח.

מתקן להטלת קוביות של הסטודנטים לידור סבג, עידו רביע, קורן פרץ ועידו חכמון, המעוצב בצורת חמסה. זהו מוצר הומוריסטי, שנועד ל"שיפור המזל במשחקי קופסה" ודרש מהסטודנטים להפוך רעיון משעשע למוצר מתפקד, יציב ומותאם לייצור.

המנגנון פועל היטב? האם המוצר מתאים לייצור? והאם אפשר להפוך אותו ממודל ראשוני למוצר שניתן לייצר בכמויות?

בין הפרויקטים הבולטים:

אופנוע Bottle Flip: צעצוע שולחני בצורת אופנוע, השואב השראה מאתגר ה-Bottle Flip - המשחק שבו מקפצים בקבוק ומנסים לגרום לו לנחות אנכית. הסטודנטים שתכננו אותו הם עמרי דרזי, יוחאי רייכלר, טל שוורץ ודניאל כהן.

המשתמש לוחץ על המושב האחורי של האופנוע. עם שחרור הלחיצה, האופנוע קופץ ומתהפך והמטרה היא לגרום לו לנחות בעמידה. הרעיון פשוט ומשעשע, אך כדי לגרום למנגנון לעבוד נדרשו הסטודנטים לתכנן את התנועה, את מידת הגמישות ואת האופן שבו המוצר אוגר ומשחרר אנרגיה.

האם הספינר הבא יכול להתחיל דווקא כפרויקט בקורס הנדסי? במסגרת הקורס "תיכון לייצור", קורס שנה ד' במסלול תיכון ועיצוב המוצר במחלקה להנדסת מכונות, מפתחים הסטודנטים צעצועים ומשחקים מכניים מפלסטיק - מרעיון ראשוני ועד מוצר ממשי המתאים לייצור סדרתי.

הקורס משלב יצירתיות בעיצוב מוצר עם חשיבה הנדסית. הסטודנטים מתכננים מנגנונים, מתאימים את המוצר להזרקת פלסטיק, מבצעים אנליזות הנדסיות ומתכננים את התבנית לייצור. בהמשך הם בונים דגמים, בוחנים את המנגנון ומשתתפים בייצור התבניות ובהזרקת המוצרים.

ייחודו של הקורס הוא ההתנסות בתהליך תעשייתי מלא - מהסקיצה, דרך התכנון והבדיקות ועד למוצר פיזי. כך נדרשים הסטודנטים להתמודד עם הפער שבין רעיון יצירתי לבין מוצר שניתן לייצר בכמויות.

האתגר הוא כפול: המוצר צריך להיות מעניין ומהנה, אך גם לפעול באופן אמין, להיות נוח למשתמש ולהתאים למגבלות הייצור. דווקא צעצוע פשוט למראה עשוי לכלול אתגרים הנדסיים מורכבים של תנועה, גמישות, אגירת אנרגיה, חוזק ותכנון לייצור המוני.

הקורס גם מחבר בין האקדמיה לתעשייה. צוות ההנחיה כולל חברי סגל בעלי ניסיון בתעשייה, מהנדסים, מעצבים ונציג מחברת פלסאון, המתמחה בתבניות ובהזרקת פלסטיק. השילוב מאפשר לבחון כל רעיון מכמה נקודות מבט: האם הרעיון מעניין? האם חווית המשחק ברורה? האם

מנת הקרב, גרסת המעצבת

על "חומס גרעיני" ו"שעועית בליסטית" כבר שמעתם? יעל ציבולסקי, סטודנטית לתקשורת חזותית ב-SCE, העניקה למנת הקרב של צה"ל שפה חזותית חדשה המשלבת הומור ישראלי, טיפוגרפיה צבאית וזהות קולקטיבית

שגם היא חוותה שירות משמעותי, זיהתה את החיבור שלי לעולם הצבאי והציעה לי לחבר בין החוויה לפרויקט הגמר. ככה נולדה 'מבצעת'. יחד הצלחנו להפוך את החוויה האישית שלי לפרויקט שמדבר בשפה של חיילים ומבקש להכניס הומור וחיוך ולתת לחיילים תחושה שרואים אותם".

סיגל פרלמן, מנחת הפרויקט: "הפרויקט עוסק בתרבות חזותית ובזהות קולקטיבית. עיצוב מנת הקרב מתייחס לשפה הצבאית כאל נכס תרבותי. באמצעות ז'רגון צבאי, טיפוגרפיה ייחודית ואייקונים מינימליסטיים נוצרת שפה חזותית חדשה הנשענת על הומור כאמצעי. ההומור אינו מטרה - הוא מנגנון התמודדות שאנחנו מכירים היטב בחברה הישראלית: דרך לפרוק מתח, לחזק מורל, לייצר תחושת שייכות ולהכניס רגע קטן של אנושיות בתוך מציאות מורכבת".

יעל יצרה עיצובים ל"חומס גרעיני", "שעועית בליסטית", "חטיפי קרקר חמקנים", "קפה שחור ממוקד מטרה" ו"טונה ששוחה בכל גזרה". פחיות השימורים, החטיפים, המגבונים ושאר רכיבי מנת הקרב הופכים בפרויקט לפריטי עיצוב בעלי אופי וסיפור. באמצעות טיפוגרפיה צבאית, אייקונים מינימליסטיים וביטויים המוכרים לכל מי שלבש מדים, כמו "קדימה להסתער" - גם בקרב וגם על האוכל - נוצר דיאלוג בין שגרת השטח לבין רגעים של חיוך, אנושיות והפוגה.

יעל מספרת כי התקופה שמאז שבעה באוקטובר הייתה מורכבת רגשית. "הייתי חלק ממערך המילואים, כשלאורך כל הדרך היה לי ברור שהמטרה הגדולה היא להשיב את החטופים הביתה. נאלצתי להיעדר מהלימודים ומהעבודה על פרויקט הגמר. סיגל פרלמן, המנחה שלי,

מאז שבעה באוקטובר 2023 חילקה יעל ציבולסקי את זמנה בין הלימודים במחלקה לתקשורת חזותית לבין שירות מילואים ממושך. בשטח נחשפה שוב ושוב לאחד הפריטים המזוהים ביותר עם השירות הצבאי: מנת הקרב. במקום לראות בה רק אמצעי הזנה לא אטרקטיבי במיוחד, היא בחרה להפוך אותה למושא פרויקט הגמר שלה ולעצב אותה מחדש כחוויה שנועדה לחזק את המורל של החיילים.

הפרויקט שנולד - "מבצעת" - מציע מיתוג מחדש למנת הקרב של צה"ל, מתוך תפיסה שעיצוב יכול להשפיע גם על רגעי היום-יום הקטנים - במיוחד במציאות של שירות ממושך בתנאי שטח - ולחזק את תחושת השייכות ואת החיבור בין החיילים. האריות שעיצבה מקבלות זהות חזותית חדשה, המבוססת על השפה הצבאית, ההומור הפנימי והתרבות המשותפת לחיילי הסדיר והמילואים.

"הבאנו שלום עליכם": המערכת שתסייע למטוסים לנחות בבטחה

סטודנטים מ־SCE פיתחו מערכת אוטונומית המזהה משבי רוח־צד ומתקנת את מסלולו של מטוס קל תוך פחות מ־20 אלפיות השנייה - מהיר פי עשרות מתגובתו של טייס אנושי!

אירועי סטייה משמעותיים, מנעה לחלוטין נחיתות מסוכנות עם עומסי־צד על כן הנסע והפחיתה משמעותית את עומס העבודה של הטייס.

יתרון נוסף של הפיתוח הוא עלותו הנמוכה: המערכת מבוססת על רכיבים זמינים וזולים, ולכן ניתן ליישמה גם בכלי טיס בלתי מאוישים קטנים, שבהם פתרונות מכניים מורכבים ויקרים אינם מעשיים.

לדברי הסטודנטים, מטרתם הייתה לקחת בעיה אמיתית מעולם התעופה ולפתור אותה באמצעות פתרון הנדסי פשוט ונגיש. "זו תחושה מספקת במיוחד לסיים את הלימודים כשאנחנו רואים את המערכת מתקנת בעצמה את השפעתם של משבי רוח חזקים בזמן נחיתה, ואף זוכה להכרה בכנס בין־לאומי".

מנחה הפרויקט, ד"ר שייקה בילו: "הפרויקט מדגים כיצד חשיבה הנדסית נכונה מאפשרת להשיג, בעלות נמוכה, ביצועים שעד היום היו נחלתן של מערכות יקרות בלבד".

פרויקט גמר של בוגרי המחלקה להנדסת מכונות, דן בנימין ודב ליודמירסקי, עשוי לתרום לשיפור בטיחות הנחיתה של מטוסים קלים. בהנחיית ד"ר שייקה בילו וד"ר דניאל סטולר פיתחו השניים מערכת ייצוב אוטונומית, המסייעת למטוסים להתמודד עם משבי רוח צד - אחד האתגרים המורכבים והמסוכנים ביותר בשלב הנחיתה. הפיתוח עורר עניין רב והתקבל לכנס הבין־לאומי CoDIT 2026, שנערך באיטליה ביולי 2026.

רוח צד פתאומית בעת נחיתה עלולה להסיט כלי טיס מציר המסלול ולגרום לנזק למבנה המטוס או לכן הנסע בתוך מילישניות בודדות. בעוד שזמן התגובה של טייס אנושי נע בין 300 ל־500 אלפיות השנייה, המערכת שפיתחו הסטודנטים מזהה את הסטייה ומפעילה תיקון אוטומטי של ההגאים בתוך פחות מ־20 אלפיות השנייה - ובכך מגשרת על הפער שבין קצב השינוי בתנאי הרוח למגבלות התגובה האנושית.

במהלך ניסויי שדה, שבוצעו בתנאי אמת של נחיתות אוטונומיות במשבי רוח של עד 35 קמ"ש, זיהתה המערכת ותיקנה 214

מהנדסים עצמאות מחדש

סטודנטים להנדסת מכונות ב-SCE ליוו לאורך השנה את משתקמי בית הלוחם בבאר שבע ופיתחו עבורם פתרונות מותאמים אישית, המסייעים להם להתמודד באופן עצמאי עם אתגרי היום-יום

אנשים נוספים המתמודדים עם מגבלות דומות.

עמית התרגשה מאוד מהפתרונות שפיתחו עבורה וסיפרה כי מעבר למוצרים עצמם, ריגש אותה הרצון של הסטודנטים להשיב לה את תחושת העצמאות ולאפשר לה להתמודד עם הפציעה בצורה מכבדת ונוחה יותר.

גם קובי סגל, שנפצע במהלך האינתיפאדה הראשונה וכיום מלווה משתקמים בבית הלוחם, עמד במרכזם של שני פרויקטים. בעקבות פגיעה עצבית בידו הימנית הוא נדרש לריכוז מתמיד כדי לשמור על אחיזה כאשר תשומת ליבו מוסחת, האחיזה משתחררת וחפצים נופלים מידיו.

הסטודנטים דוד ברששת ויובל בן חמו פיתחו עבורו כפפה מכנית המאפשרת לנעול את היד במצב אחיזה סגור. כך הוא יכול להחזיק חפצים באופן יציב ולבצע פעולות יום-יומיות מבלי לחשוש שהאחיזה תשתחרר באופן בלתי רצוני. במקביל פיתחו הסטודנטים איתי חכמה וגל ארוש מתקן ייעודי לאחיזת

אחד הפרויקטים המרגשים הוקדש לעמית גור, שנפצעה באירועי שבעה באוקטובר. בעקבות הפציעה בכתף שמאל ובכף יד ימין, היא מתקשה לבצע פעולות הדורשות הפעלת כוח באמצעות האצבע המורה, וגם פעולה פשוטה לכאורה כמו התזת בושם הפכה למשימה המצריכה עזרה. הסטודנטים נועה זיו וגיא פריינטי פיתחו עבורה התקן המתחבר לכל בקבוק בושם ומאפשר להפעילו באמצעות לחיצה קלה על כפתור ייעודי.

צוות נוסף, שכלל את דויד זוזות, רון סויסה והראל בן שושן, בחר להתמודד עם אתגר נוסף מחיי היום-יום של עמית: חפיפת השיער. הם פיתחו מערכת המאפשרת לה לבצע באופן עצמאי את תהליך החפיפה - מהרטבה וחפיפה ועד מריחת מרכך וסחיטת השיער. אף שהמערכת עדיין נמצאת בשלבי פיתוח, הסטודנטים כבר הודיעו על כוונתם להמשיך לעבוד עליה במסגרת פרויקט הגמר שלהם, להתקין אותה בביתה של עמית ולהפוך אותה למוצר שימושי עבור

פעולות יום-יומיות כמו התזת בושם, חפיפת שיער או אחיזת סכין הן מובנות מאליהן עבור רוב האנשים. עבור מי שמתמודד עם פציעה או מגבלה פיזית, הן עלולות להפוך לאתגר של ממש. מתוך הצורך הזה פיתחו גם השנה סטודנטים שנהגו במחלקה להנדסת מכונות ב-SCE פתרונות מותאמים אישית עבור פצועי ומשתקמי בית הלוחם בבאר שבע. הפיתוחים נעשו במסגרת קורס במסלול תיכון ועיצוב מוצרים, בהובלת המרצה נעמה אגסי ובהנחיית המעצב אילן אלקרט.

במהלך הקורס ליווה כל צוות סטודנטים חבר מבית הלוחם, למד להכיר את צרכיו ואת האתגרים שהוא מתמודד עימם ופיתח עבורו פתרון ייעודי.

את התהליך סיכמה תערוכה חגיגית שנערכה בבית הלוחם, שבה הציגו הסטודנטים את הפתרונות שפיתחו בפני המשתקמים, בני משפחותיהם ואנשי הצוות. לצד ההתרשמות מהחדשנות ההנדסית, בלט הקשר האנושי שנרקם לאורך השנה בין הסטודנטים למשתמשים.

לפעמים שינוי גדול מתחיל בגליל נייר קטן

פיתוח של סטודנטים להנדסת מכונות, המשפר את איכות החיים של נכה צה"ל, זכה בתחרות החדשנות העולמית של TOM

TOM, שבה מתמודדים מדי שנה מאות פיתוחים מקהילות TOM ברחבי העולם. הפרויקט זכה להכרה בזכות החדשנות, איכות ההנדסה והערך החברתי שהוא מייצר. המערכת מבוססת על חיישן תנועה: כאשר המשתמש מניח את ידו מתחת למתקן, נייר הטואלט נגלל באופן אוטומטי, נעצר בנקודה שהוגדרה מראש ומאפשר שליפה נוחה של הכמות הרצויה במשיכת יד אחת בלבד. בבית הלוחם בבאר שבע התרשמו מהפיתוח, וכעת פועלים להתקנתו בחדרי השירותים, במטרה להקל על ציבור המשתקמים.

נעמה אגסי, רכזת מסלול תיכון ועיצוב מוצר במחלקה להנדסת מכונות, אומרת כי ב-SCE מכשירים מהנדסות ומהנדסים שמפתחים לא רק טכנולוגיות, אלא גם עתיד; אנשי מקצוע שיוצרים ומובילים עולם טוב יותר.

ד"ר ניצן שאולוף, מנהל קהילות TOM בנגב, מסביר: "הפרויקט הזה ממחיש את הלב של TOM - החיבור בין אנשים עם צורך אמיתי לבין קהילה של מפתחים, מהנדסים וסטודנטים שיוצרים יחד פתרונות בעלי השפעה".

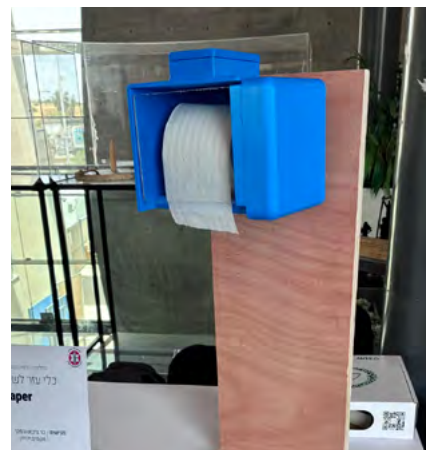

שימוש בנייר טואלט הוא עבור רובנו פעולה כמעט אוטומטית, שנמשכת שניות ספורות בלבד. עבור אנשים המתמודדים עם מגבלה בגפה העליונה, פעולה פשוטה זו עלולה להפוך למשימה מורכבת ואף לחייב תלות באדם אחר.

כדי לתת מענה לצורך יום-יומי זה, פיתחו בר ציבוטובסקי ומקסים יודייב, סטודנטים שנה ג' להנדסת מכונות ב-SCE, מערכת המאפשרת שימוש עצמאי בנייר טואלט באמצעות יד אחת בלבד. הפיתוח נעשה בשיתוף בית הלוחם בבאר שבע וארגון TOM-Tikkun Olam Makers, והוא מיועד לסייע לאנשים עם מגבלה בגפה העליונה.

לאורך כל תהליך הפיתוח - משלב אפיון הצורך ועד לבחינת האב-טיפוס - עבדו הסטודנטים, בהנחיית המרצה נעמה אגסי והמעצב אילן אלקרט, לצד קובי סגל, נכה צה"ל. המפגש הישיר עימו וההיכרות עם האתגרים שהוא חווה בחיי היום-יום אפשרו להם ליצור פתרון מדויק המותאם לצרכיו.

המערכת, שזכתה לשם Smart Paper, נבחרה לאחד הפרויקטים המצטיינים בתחרות Global Innovation Challenge (GIC) - תחרות החדשנות העולמית של

אות ההצטיינות החברתית השנתי בקמפוס באר שבע לעזיז מהדאני, סטודנט שנה ג' במחלקה להנדסת תעשייה וניהול. זיו, המשרת במילואים בפיקוד העורף ומוביל יוזמות חברתיות במסגרת תוכנית "שגרירי רוטשילד", קיבל את האות על פועלו למען החברה הישראלית בשגרה ובחירום כאחד. בקמפוס אשדוד הוענק האות לאביגיל מוסא, סטודנטית שנה ג' במחלקה להנדסת תוכנה. אביגיל, שגם משרתת במילואים וגם משמשת כחונכת בפר"ח זו השנה השנייה, ליוותה ארבעה סטודנטים משנה א' בכל סמסטר. את דבר הבוגרים בקמפוס באר שבע נשאה שחר אוגלבו, בוגרת המחלקה לתקשורת חזותית, שאמרה: "למדנו להסתכל על העולם ולשאול איך אפשר לעשות אותו לטוב יותר. התעודה היא לא רק סיום של תקופה, אלא נקודת התחלה למסע שבו ניישם את הידע, הסקרנות והאומץ שקיבלנו כאן כדי להשפיע באמת". בקמפוס אשדוד נשא דברים עומר פילבר אביב, בוגר המחלקה

טכנולוגיה, רפואה וחדשנות. היא תהיה בסיס חשוב להכשרת כוח אדם מקצועי למערכת הבריאות ותשמש עוגן להקמת בית חולים נוסף בנגב". עוד ציין פרופ' חדד כי בקרוב תיפתח גם תוכנית לימודים חדשנית בטכנולוגיית מזון (Food-Tech), ושיבחה את ההכרה שניתנה לתוכנית לתואר שני בהנדסת בניין. נשיא המכללה, פרופ' סמיון לויצקי, פנה לבוגרים ששילבו בין חובותיהם האקדמיות לבין שירות הביטחון לאורך התקופה: "שנות הלימודים שלכם לא היו רגילות; הן עמדו בצל המלחמה. נדרשתם להתמודד עם חוסר ודאות, עומס רגשי ושירות מילואים ממושך - ולא ויתרתם. הטקס הזה הוא עדות לכוח הרצון, להתמדה וליכולת לצמוח גם בתקופות המאתגרות ביותר. מהנדסים מצוינים אינם רק אנשים שיוצאים לפתור בעיות, אלא אנשים שמבינים עבור מי ולמען מה הם פותרים אותן". במהלך הערב הוענקו תעודות הצטיינות

בצל המלחמה ושירות מילואים ממושך, בוגרי SCE חגגו את סיום לימודיהם בטקסי הענקת תארים מרגשים

1,152 בוגרות ובוגרים של SCE קיבלו את תעודות התואר הראשון והשני בתחומי ההנדסה, מדעי המחשב והתקשורת החזותית בטקסים חגיגיים שנערכו בקמפוסים באר שבע ואשדוד.

עטוי גלימות וכובעים טקסיים, חגגו הבוגרים את סיום לימודיהם לאחר תקופה מאתגרת במיוחד שעמדה בצל המלחמה ושירות מילואים ממושך. הטקסים עמדו בסימן חוסן והוקרה לסטודנטים הרבים ששילבו בשנתיים וחצי האחרונות בין לימודים אקדמיים לבין שירות ביטחוני פעיל ומגן מערכי התנדבות. כסמל לתקווה ולשאפה

1,152 מהנדסים ומעצבים חדשים יצאו לדרך

למדעי המחשב, שאמר: "בין עבודה, משפחה ושירות מילואים למדנו לנהל זמן, לקבל החלטות תחת עומס, ולהמשיך גם כשאין פתרון מיידי".

החלק האמנותי של הערב כלל ביצוע מרגש של הזמרת עמית לוי לשיר "תן", וקטע וידאו הומוריסטי מבוסס בינה מלאכותית (AI) בכיכובו של "אילון מאסק", שהציג את פרויקטי הגמר של הבוגרים.

יתרה לסטודנטים מהמחלקות השונות, וכן תארים מתקדמים (M.Sc.) למוסמכי המכללה בהנדסת תוכנה, מכונות, חשמל ואלקטרוניקה, הנדסה ירוקה ותעשייה וניהול.

"נקודת התחלה של מסע שנועד להשפיע"

כחלק מחזון המכללה לשילוב מצוינות אקדמית עם מעורבות קהילתית, הוענק

לעתיד טוב יותר, הופרחו לשמי הנגב בלונים עם לוגו המכללה.

פרופ' יהודה חדד, מייסד SCE, בירך את הבוגרים וחשף כמה תוכניות אסטרטגיות חדשות העומדות על הפרק, ובראשן תוכנית בעלת משמעות לאומית ואזורית יוצאת דופן: "אנו גאים במיוחד באישור לפתיחת תוכנית לימודים בתחום הדימוס הרפואי - תוכנית ייחודית בארץ ובוודאי בנגב - המשלבת

בין AI לסביבה: סטודנטים מ־SCE במסע להנדסה של העתיד

שמונה סטודנטים של המכללה ייצגו את ישראל בתוכנית בין-לאומית בגרמניה, שעסקה באתגר הגדול של הדור הבא: טכנולוגיה מתקדמת בשירות החברה והסביבה

בהרצאות: פרופ' אריאלה בורג, ראשת המחלקה להנדסה כימית בקמפוס באר שבע, וד"ר חן גלעד מהמחלקה להנדסת מכונות בקמפוס אשדוד.

עבור הסטודנטים, זו הייתה הזדמנות ללמוד בסביבה בין-לאומית, להכיר תעשיות וטכנולוגיות חדשות ולבנות רשת קשרים מקצועית ואישית עם צעירים מרחבי העולם. התוכנית המחישה כי עתיד ההנדסה אינו טמון רק בפיתוח הטכנולוגיה הבאה, אלא גם בשאלה כיצד להשתמש בה באופן אחראי, יעיל ובר-קיימא. השילוב בין חדשנות ובינה מלאכותית לבין הבנה עמוקה של צורכי החברה והסביבה הוא בדיוק האתגר המונח לפתחם של מהנדסי המחר.

של SCE, עם דגש על הכשרה יישומית וחיבור הדוק לתעשייה. במשך עשרה ימים השתתפו הסטודנטים בתוכנית אינטנסיבית שכללה סדנאות, הרצאות וסיורים בחברות תעשייה מקומיות. הם נחשפו מקרוב ליישומים מעשיים של הטכנולוגיות שנלמדו בכיתה ולמדו כיצד תעשיות מתקדמות משלבות חדשנות טכנולוגית, AI וחשיבה סביבתית בתהליכי הפיתוח והייצור.

לצד הלימודים נהנו הסטודנטים ממגוון פעילויות חברתיות ותרבותיות. הם סיירו בערים לובק והמבורג, נחשפו להיסטוריה ולתרבות ויצרו קשרים עם סטודנטים ממדינות שונות.

גם שני מרצים מהמכללה השתלבו השנה באופן רשמי בתוכנית והעבירו

משלחת בת שמונה סטודנטים וסטודנטיות מ־SCE יצאה הקיץ לגרמניה כדי להשתתף בתוכנית ה־Summer School הבין-לאומית של אוניברסיטת TH Lübeck. התוכנית עסקה השנה ב־"the AI World" - המפגש שבין בינה מלאכותית, הנדסה וטכנולוגיות בנות־קיימא.

את המשלחת, שנבחרה על ידי ועדה בדיקנט הסטודנטים, ליוותה זוהר צליק־קרייצר, ראשת המרכז לפיתוח קריירה במכללה. המשלחת כללה סטודנטים מיישובי קוהעיות לצד משרתי ומשרתות מילואים.

TH Lübeck היא אוניברסיטה למדעים יישומיים בעלת מאפיינים דומים לאלה

כשההר הופך לסטודיו: אדריכלות בתנאי קיצון באלפים האיטלקיים

סטודנטים וסטודנטיות מהמחלקה לאדריכלות יצאו ללמוד ולתכנן בלב הנוף ההררי של צפון איטליה

המשלחת סיפרו כי החוויה אפשרה להם לצאת מאזור הנוחות, לחזק את ביטחונם המקצועי ולהרחיב את נקודות המבט שלהם על האדריכלות, לצד רכישת כלים חדשים לעבודה קבוצתית בסביבות מאתגרות.

לדברי מנחי הסטודיו, אדר' אלון שריג ואדר' ליאור רמון, "הסטודיו הוא הזדמנות ללמידה מסוג אחר. במקום לתכנן אתר מרחוק, הסטודנטים חיים את המקום וחווים את האקלים, הטופוגרפיה והתרבות המקומית. אזור מונוויז הוא מעבדה ייחודית לחשיבה אדריכלית, שבה תנאי האקלים והרגישות הסביבתית מחייבים חשיבה יצירתית, מדויקת ואחראית. אלה הן בדיוק השאלות שאיתן תתמודד אדריכלות העתיד."

"זו הייתה חוויה אקדמית ואישית משמעותית, שחיברה בין אדריכלות, מקום, קהילה וסביבה והמחישה את האפשרויות הגלומות בלמידה מחוץ לכותלי הכיתה", סיכמו הסטודנטים.

האתגר: מגורים זמניים בתנאי קיצון
במרכז הסטודיו עמדה משימת תכנון מורכבת: הצעת מתחם למגורים זמניים עבור קמפוס עתידי באזור מונוויז. העבודה התמקדה באחד האתגרים המרכזיים באדריכלות מינו - תכנון לתנאי קיצון.

הסטודנטים התמודדו עם סביבה הררית המתאפיינת בשינויי מזג אוויר חדים, בטופוגרפיה מורכבת ובנגישות מוגבלת. הצעות התכנון שילבו פתרונות בנייה מודולרית, שימוש בחומרים מקומיים, מנגנונים פסיביים לניצול אנרגיה טבעית וגמישות תפקודית לאורך עונות השנה, לצד פיתוח מערכות בנייה שניתן להקים, לפרק ולתחזק בקלות גם באתרים מרוחקים.

השהות הממושכת בשטח והמפגש הישיר עם הקהילה ועם מומחים מקומיים העניקו לסטודנטים הזדמנות ללמידה בלתי אמצעית ולהתנסות בתהליך תכנון המשלב מחקר, פיתוח רעיוני ודיאלוג. משתתפי

טרם פתיחת שנת הלימודים יצאה משלחת מטעם המחלקה לאדריכלות לסטודיו קיץ בן שלושה שבועות במכון Monviso שבצפון איטליה. הסטודיו התקיים בתמיכת היחידה לקשרים אקדמיים בין-לאומיים במכללה, ששמה לה למטרה להרחיב את שיתופי הפעולה ולספק לסטודנטים הזדמנויות למידה והתנסות בסביבות אקדמיות ומקצועיות ברחבי העולם. את המשלחת, שבה השתתפו 17 סטודנטים וסטודנטיות, ליוו אדר' אלון שריג ואדר' ליאור רמון.

במשך שלושה שבועות חיו הסטודנטים בלב הנוף האלפיני ושילבו עבודת מחקר, ניתוח אתר ותכנון אדריכלי המחובר לקהילה ולסביבה. לצד העבודה בסטודיו, יצאו לסיורים מקצועיים באזור מונוויז, בעמק הפו ובעיר טורינו, ונחשפו למגוון גישות אדריכליות בתחומי התכנון הנופי, שימור המורשת, התעשייה המקומית ויחסי הגומלין שבין האדם לטבע.

מהחזית אל רשימת המצטיינים

למענה ולהקשבה לאורך כל הדרך. משה יאיר כהן ציין במיוחד את צוות המרצים במכינה, שנתתם לסייע לו להשלים פערים לימודיים משמעותיים שנוצרו בעקבות שירות המילואים הממושך.

משה קרוצ'י, דיקן הסטודנטים: "בזמן שכולם מנסים להגדיר מהו ניצחון, הסטודנטים שלנו ממחישים מדי יום את משמעותו האמיתית. למרות שירות מילואים אינטנסיבי, לימודים תובעניים וחיים אישיים מלאי אתגרים - הם לא רק מתמודדים, אלא גם מצטיינים. המשק הישראלי זקוק לבוגרות ולבוגרים המוכשרים הללו. ההיסטוריה מלמדת שלאחר מלחמות מגיעה תקופת צמיחה, והדור הזה יהיה בין הכוחות שיובילו את הכלכלה והחברה בישראל קדימה. מדובר בדור מעורר השראה של צעירים ערכיים, נחושים ומוכשרים".

מגלן, הגיע לטקס הישר מהלחימה בלבנון. מאז שבעה באוקטובר השלים גיל יותר מ-300 ימי מילואים, ובמקביל סיים את המכינה הקדם-אקדמית הסמסטריאלית בציון 99.

אליהם הצטרפו שני מצטיינים נוספים מהמחלקה להנדסת חשמל ואלקטרוניקה, שניהם בוגרי החינוך החרדי: **יהודה אסולין**, תלמיד ישיבה לשעבר, נשוי ואב לשבעה, משרת במילואים בפלוגת התח"ם (פת"ן) של גדוד 74; **משה יאיר כהן**, קצין בגדוד 202 של הצנחנים, פיקד על מחלקה במהלך הלחימה העצימה ברצועת עזה.

הסטודנטים הודו להנהלת המכללה ולסגל על המעטפת התומכת, שאפשרה להם להגיע להישגים תוך כדי שירות תובעני. לידור דוד סיפר כי זכה לליווי אישי וצמוד, נחושים ומוכשרים".

הם נלחמו בעזה ובלבנון, צברו מאות ימי מילואים, אחד מהם אף נפצע בהיתקלות - ולמרות הכול קטפו את פרסי הכניסה לסטודנטים מצטיינים

טקס הענקת מלגות ופרסי כניסה לסטודנטים מצטיינים בקמפוס באר שבע היה השנה מרגש במיוחד. לצד ההישגים האקדמיים המרשימים, התברר כי כל ארבעת מקבלי הפרסים, שהתחילו את לימודיהם ב-SCE במחזור האביב של תשפ"ו, הם לוחמי ומפקדי מילואים פעילים, שהצליחו לשלב שירות צבאי אינטנסיבי עם הצטיינות יוצאת דופן בלימודים.

כבכל שנה העניקה המכללה פרסי כניסה בסך 5,000 שקלים לסטודנטים החדשים שהציגו את נתוני הקבלה הגבוהים ביותר, אלא שהפעם הסתתר מאחורי הנתונים סיפור מעורר השראה: ארבעת המצטיינים הגיעו אל שערי האקדמיה לאחר מאות ימי מילואים, לחימה ממושכת ואף פציעה.

עם מקבלי הפרס נמנים שני סטודנטים חדשים במחלקה להנדסת בניין: **לידור דוד**, לוחם בסיירת גולני, נפצע באוקטובר 2024 במהלך היתקלות עם מחבלים בלבנון והחל את לימודיו במכללה במקביל לתהליך שיקום ממושך; **גיל קלפון**, לוחם ביחידת

יחד מעצימים את דור מהנדסי הכימיה הבא

במסגרת השותפות ארוכת השנים בין חברת אדמה מכתשים למחלקה להנדסה כימית ב-SCE הוענקו מלגות הצטיינות לסטודנטים וסטודנטיות ששילבו מצוינות אקדמית, תרומה לחברה ושירות מילואים משמעותי. במקביל התקיים האקדמון מקצועי, שחיבר בין הסטודנטים לאנשי התעשייה

האקדמון אדמה מכתשים

במקביל לטקס התקיים האקדמון, שבמסגרתו התמודדו הסטודנטים עם אתגר הנדסי מעולם הפורמולציות שהציגה אנה פרין מאדמה מכתשים. המשתתפים התבקשו לבחור זוג חומרים בלתי תואמים, להציע מנגנון הפרדה מתאים ולתכנן פתרון ישים - משלב המעבדה ועד לייצור התעשייתי - תוך ניתוח סיכונים, מגבלות ויתרונות.

לאורך היום ליוו את הצוותים מנטורים מאנשי אדמה מכתשים: אנה פנרין, ד"ר שני צירקין, סלבה פירר, ד"ר נוי סעד, אלכס טולץ וד"ר עמר אלעטאונה. את הרעיונות שפטו מהנדסי החברה, רובם בוגרי SCE - גל בניזרי, כפיר כהן, ימית מוזס ואילנה סיסו - ובסיומו של היום הוכרזו שלוש הקבוצות הזוכות.

שיתוף הפעולה נמשך גם מעבר לטקס ולהאקדמון: בכנס הצגת הפרויקטים השנתיים של המחלקה השתתפו מנהלים מהחברה בתהליך השיפוט, בהם גל בניזרי, ויטלי שרגר, ימית מוזס ושלומי ביטון.

טלי לביא אוהיון, סטודנטית לתואר שני בהנדסה ירוקה, אם לארבעה, משרתת במילואים בחיל האוויר לצד לימודיה. מלגת עידוד על השקעה והתמדה הוענקה **לאליהו הורביץ**, סטודנט שנה ד', אב לשלושה, ששירת יותר מ-550 ימי מילואים במהלך המלחמה.

גל בניזרי, ראש מערך ייצור פורמולציות גלובלי באדמה, בירך את הזוכים ואמר: "באדמה אנו רואים באחריות חברתית ערך עליון, בדיוק כמו בעסקים שלנו. אנו מאמינים בחיזוק הקשר עם האקדמיה, ומתוך השותפות הזו נמשיך להצמיח את דור המהנדסים ואנשי המקצוע של מדינת ישראל. אני קורא לכם להיות השגרירים שלנו ולהפיץ את החשיבות והערך של לימודי הכימיה וההנדסה הכימית".

בניזרי הודה לצוות המחלקה להנדסה כימית ולעומדת בראשה, פרופ' אריאלה בורג, והביע הערכה מיוחדת לסטודנטים ששילבו שירות מילואים ממושך עם הצטיינות בלימודים.

השותפות ארוכת השנים בין חברת אדמה מכתשים למחלקה להנדסה כימית ב-SCE ממשיכה להצמיח את דור המהנדסים הבא. אחד הביטויים הבולטים לשותפות הוא הענקת מלגות המעודדות מצוינות אקדמית ומעורבות חברתית.

השנה הוחלט להקדיש את מרכיב התרומה החברתית לסטודנטים ששירתו במילואים מאז שבעה באוקטובר 2023, והצליחו, למרות האתגרים, לשמור על הישגים אקדמיים מרשימים. טקס חלוקת המלגות הוקדש לזכר מייסדי חברת אדמה.

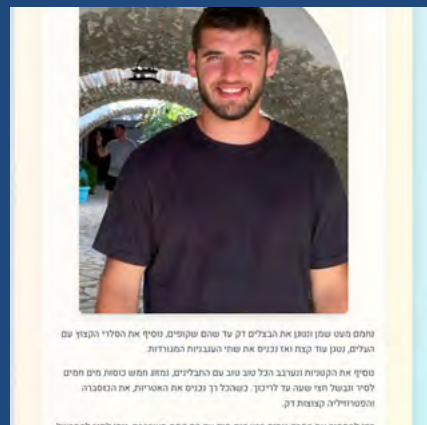
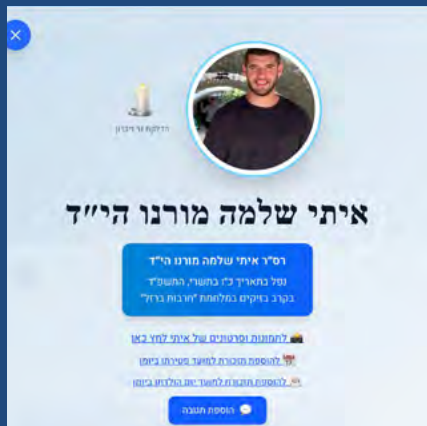
המצטיינים של שנת תשפ"ה:

יגל כלימי, סטודנט שנה ג', שירת מאז תחילת המלחמה יותר מ-350 ימי מילואים כמיינט בכיפת ברזל בגזרות שונות, ובמקביל מתנדב בכיתת הכוננות במושב מגוריו.

עמית גויטע, סטודנט שנה ג', ביצע כ-650 ימי מילואים לאורך שנות לימודיו, ובמקביל מתנדב בתוכנית "פרחי אקדמיה".

בית דיגיטלי למשפחות הנופלים

מיזם "זיכרון לנצח" שפיתחו סטודנטיות מ־SCE מציע פלטפורמת הנצחה מאחדת ומכבדת, המאפשרת למשפחות שכולות לשמר את סיפור חייהם של יקיריהן ולעצב את אופן הנצחתם

הרשתות החברתיות; עם תגובות פוגעניות ומידע שאינו תמיד מדויק. גל הדגישה בפנינו עד כמה חשוב שהמשפחה תהיה זו ששולטת באופן שבו מונצח יקירה".

באתר "זיכרון לנצח", שום פריט מידע אינו עולה לאוויר ללא אישור. "בנינו מערכת שבה המשפחה היא הגורם המאשר הבלעד", מסבירות השתיים. "כל זיכרון, כל תמונה וכל תגובה עוברים דרך בעלי ההרשאה של העמוד. זה מבטיח שההנצחה תישאר רגישה, מדויקת ומכבדת".

בניגוד לאתרי ההנצחה הרשמיים, המציגים לרוב מידע בסיסי, "זיכרון לנצח" מבקש להציג את האדם שמאחורי השם. זהו מרחב אינטראקטיבי שבו לצד סיפור חייהם של הנופלים יוכלו המבקרים למצוא גם תחביבים, ערכים, רגעים משמעותיים, מתכונים אהובים, מידע על עגלות קפה לזכרם, אנדרטאות ויוזמות הנצחה, וגם לקבל התראות על מועדים משמעותיים ולהדליק נר זיכרון דיגיטלי.

האב־הטיפוס שפיתחו מלי והדר מבוסס על מחקר אקדמי, ניתוח ממוקד־משתמשים וניתוח מערכות בתרשימי UML, וכבר כולל יכולות שאינן קיימות כיום באתרי ההנצחה הרשמיים. השתיים מקוות שגופים רשמיים, כמו משרד הביטחון ורשויות מקומיות, יאמצו את המיזם ויהפכו אותו לבית הדיגיטלי של המשפחות השכולות.

"המטרה שלנו היא שהזיכרון ימשיך לחיות; שכל מי שייכנס לאתר יפגוש עולם שלם של חלומות, אהבות וחיים - ולא רק שם על לוח זיכרון דיגיטלי".

מאז שבעה באוקטובר, מדינת ישראל מתמודדת עם היקפי שכול חסרי תקדים. בעוד הכאב עדיין מלווה את החברה הישראלית, ההנצחה במרחב הדיגיטלי עדיין מפוצלת, חלקית ולעיתים אף פרוצה. מתוך הבנה זו החליטו מלי דגן והדר שמעון, סטודנטיות במחלקה להנדסת תעשייה וניהול, בהנחיית ד"ר עדי כץ, לפתח במסגרת פרויקט הגמר שלהן אתר הנצחה אינטראקטיבי, שיאגד לראשונה את כלל חללי צה"ל ונרצחי פעולות האיבה משבעה באוקטובר ומלחמת "חרבות ברזל", תחת קורת גג אחת.

הרעיון נולד בעקבות חוויה אישית של מלי ביום הזיכרון האחרון. "רציתי להעלות תמונה לזכר חיילת שלי שנרצחה במסיבת הנובה", היא מספרת. "חיפשתי מקום שמרכז את פרטי כל הנופלים - וגיליתי שאין כזה. אתר 'זכור' מיועד לחללי צה"ל בלבד, ואתרי ההנצחה אחרים חלקיים מאוד. מצאתי את עצמי גוללת באינסטגרם רק כדי למצוא תמונה. הבנתי שחסר מענה דיגיטלי מכבד, שמאחד את כולם".

בהמשך נחשפו השתיים לסיפורו של איתי מורנו, שנפל במלחמת חרבות ברזל. איתי היה אמור להתחיל את לימודיו במחלקה ואף השתתף בכמה קורסי הכנה. "הוא היה אמור להיות חלק מהמחלקה שלנו, מהמסלול שלנו", מספרת הדר. "ואולי לכן סיפורו כל כך נגע בנו".

ריאיון שערכו עם אלמנתו, גל מורנו, העמיק את ההבנה כי דרוש מרחב הנצחה בטוח, מבוקר ונגיש: "אחת הבעיות הגדולות בעידן הדיגיטלי היא ה'מעבר הפרוע' של

סגל אקדמי | אילן טייב, מנהל המכינה הקדם־אקדמית קמפוס אשדוד

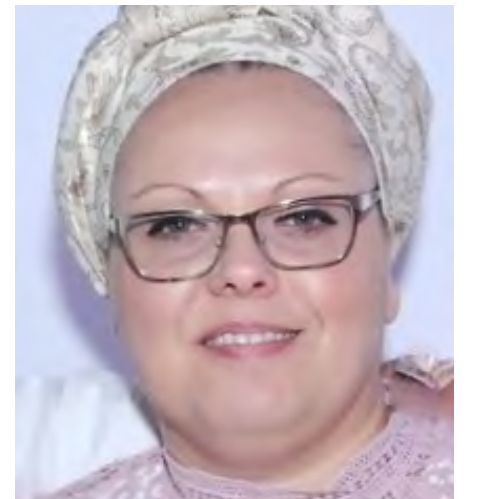
אילן טייב (37), תושב אשדוד, נשוי ללבלבה ואב לארבעה, מונה לאחרונה לתפקיד מנהל המכינה הקדם־אקדמית להנדסה בקמפוס אשדוד. אילן, שעלה לארץ מצרפת בגיל 17, הוא בוגר המכללה בעצמו, בעל תואר ראשון בהנדסת מכונות ותואר שני בהוראה (M.teach) בשילוב עם תעודת הוראה בפיזיקה ממכללת בית ברל, ורקע עשיר בחינוך ובחדשנות טכנולוגית. את דרכו כעובד SCE החל כמתגבר במכינה ומתרגל בפיזיקה. מזה עשור הוא משמש כמרצה לפיזיקה במכינה.

עבור אילן, מדובר בסגירת מעגל אישית: "לפני 15 שנה למדתי בעצמי במכינה וקיבלתי כלים שליוו אותי לאורך כל שנות לימודי", הוא משתף. "אני רוצה להעניק

לסטודנטים החדשים את אותה תחושת מסוגלות שקיבלתי כאן. השאיפה שלי המעניקה לכל סטודנט וסטודנטית מעטפת אישית מלאה ומותאמת לעולם המשתנה ומתפתח בקצב מסחרר".

החזון שלו אינו מסתכם בלמידה מתוך ספרי הלימוד. "הלמידה המשמעותית ביותר מתרחשת כשאנו משתמשים בסימולציות פיזיות ובהדגמות חזותיות, המחברות את התיאוריה לחיי היום־יום", הוא מסביר. כאיש חינוך המשלב באופן שוטף כלי בינה מלאכותית (AI) בפיתוח תוכן, הוא רואה חשיבות רבה בהכנת הסטודנטים לאתגרי המחר ובמתן ארגז כלים מודרני ורלוונטי, שיכשיר את דור המהנדסים הבא של ישראל.

סגל מנהלי | ענת טואיטו פרץ, ראש מדור מנהל סטודנטים, קמפוס באר שבע

ענת מתגוררת בבאר שבע, נשואה לחיים, העובד באוניברסיטת בן־גוריון בנגב, ואם לארבעה: נהוראי (16), אליה (15), והתאומות שוהם וחושן (12).

את דרכה במכללה התחילה בשנת 2001, כעוזרת מנהלית במכינה הקדם־אקדמית. בשנת 2009 עברה למנהל הסטודנטים, כרכזת סטודנטים במחלקה להנדסת חשמל ואלקטרוניקה. כיום, היא גאה להשלים דרך משמעותית בדרכה המקצועית, בתפקיד ראש מדור מנהל הסטודנטים בקמפוס באר שבע.

"לאורך שנותיי כאן זכיתי להתפתח יחד עם המכללה ולהיות חלק בלתי נפרד מהעשייה. ליוויתי דורות רבים של סטודנטים ברגעים המאתגרים והמרגשים של חייהם

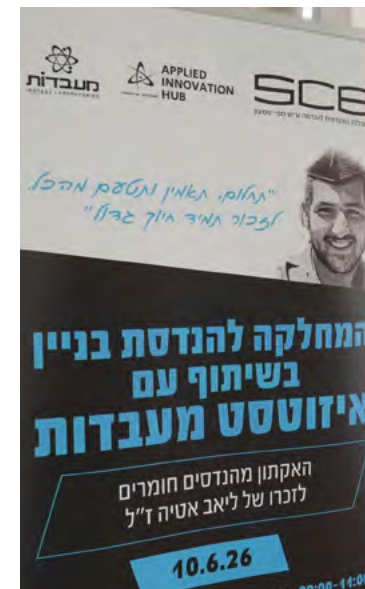
האקדמיים. בתפקידי הנוכחי, אני רואה חשיבות עליונה במתן יחס אישי, בהקשבה, בהושטת יד חמה לכל סטודנט וסטודנטית ובמציאת פתרון לכל בעיה - מהרגע שהם נקלטים במכללה ועד לטקס קבלת התואר.

"העבודה במכללה מעניקה לי סיפוק אדיר ותחושת שליחות יום־יומית. מקור הגאווה הגדול ביותר עבורי הוא לראות את הסטודנטים שלנו מסיימים בהצלחה את הדרך הארוכה והמאתגרת, וצועדים בגאווה על הבמה כמהנדסים מן המניין".

בשעות הפנאי, ענת אוהבת לפנק את משפחתה בתבשילים טעימים ולקרוא ספרי מתח. בחופשות המשפחתיות, היא מנצלת כל רגע פנוי לטיולים ברחבי הארץ היפה שלנו.

חדשנות לזכרו של ליאב אטיה ז"ל: האקתון "מהנדסים חומרים" נערך זו השנה השלישית

ההאקתון לזכרו של ליאב אטיה ז"ל חיבר בין אתגרי התעשייה, יצירתיות הנדסית וערכי הנצחה - והציע לסטודנטים הזדמנות לפתח פתרונות בעלי פוטנציאל יישומי

בפרס בסך 3,000 שקל, מתנת משפחת אטיה, וכן בהזדמנות להציג את הפתרון בכנס השנתי של איגוד המהנדסים לבנייה ותשתיות.

במקום השני זכו אושר גואטה, מתן ידי, אביתר דרעי, מרדכי אריאל ולדמן ויובל בן סימון, שהציגו פתרון לאותו אתגר.

במקום השלישי זכו שני בן יוסף, ענר דגני, יואב חן, סער שליש ונטלי שטרית, שפיתחו פתרון למדידת דרגת pH בבטון לצורך ניטור פוטנציאל לקורוזיה בבטון מזוין.

שלושת הצוותים הזוכים קיבלו גם "כרטיס כניסה" למרכז לחדשנות יישומית של מעבדות איזוטסט, שם ייבחנו המיזמים שלהם באופן מקצועי, במטרה לקדם את פיתוחם בחסות החברה.

המתקדמות לניטור אלמנטים מבטון. הם חקרו את הסוגיות וגיישו פתרונות עקרוניים, תוך התייחסות לאתגרים ולמגבלות. את התהליך ליוו מרצת הקורס, ד"ר טל ידלון, וצוות מנטורים מטעם מעבדות איזוטסט. ביום ההאקתון הציגו הצוותים את עבודתם בפני צוותי שופטים מהאקדמיה ומהתעשייה בשלושה מושבים במקביל. שני הצוותים המצטיינים מכל מושב העפילו לשלב הגמר, שבו הציגו את הפתרונות המובילים בפני צוות השופטים וקהל הסטודנטים. במהלך הגמר נשאה רבקה, אימו של ליאב, דברים לזכרו.

במקום הראשון זכו אפרת אזולאי, שובל חנה בסא, טל זילברשמידט, ליאון קליימן ואילנה שז'רבה, שפיתחו פתרון יצירתי למדידת זמני התקשרות בבטון. הצוות זכה

האקתון "מהנדסים חומרים" לזכרו של רס"ר (במיל') ליאב אטיה ז"ל נערך זו השנה השלישית במחלקה להנדסת בניין בקמפוס באר שבע, בשיתוף "מעבדות איזוטסט".

ליאב, סטודנט במחלקה להנדסת בניין, היה צפוי להתחיל את לימודי שנה ג' באוקטובר 2023. הוא היה סטודנט חרוץ, חבר טוב, אהוב על חבריו וסביבתו ובעל חוש הומור מיוחד. ליאב גויס לשירות מילואים עם תחילת המלחמה ונפל בקרב בדרום רצועת עזה ב-8 בדצמבר 2023.

משתתפי ההאקתון, סטודנטים שנה ב' בקורס "חומרי בניין 2", התחלקו כבר בתחילת הסמסטר ל-18 צוותי עבודה. במהלך הסמסטר נחשפו לאתגרים שאיתם מתמודדות מעבדות מסחריות, דוגמת "מעבדות איזוטסט", בתחום הטכנולוגיות

ממשיכים ברוחו של אמיר נעים ז"ל: חדשנות הנדסית למען עתיד ירוק

אמיר מנצור נעים ז"ל
תמיד ראשון.
Always First.
Amir Manzhor Naim RIP 7/10/2023
גיבור שלנו

סטודנטים במחלקה להנדסה כימית, בשיתוף אינטל ומשפחת נעים, פיתחו פתרונות חדשניים להשבת אנרגיה מפסולת חום במסגרת ההאקתון השנתי לזכרו של רס"ר (במיל') אמיר נעים ז"ל

פרופ' אריאלה בורג, ראשת המחלקה להנדסה כימית והמסלול לתואר שני בהנדסה ירוקה: "אמיר היה חלק מאיתנו והותיר חותם אצל חבריו, אצל המרצים שלימדו אותו, ואצל כל מי שזכה להכיר אותו. ראינו כאן היום משהו עמוק ומרגש - צעירים וצעירות שבחרו לזכור וליצור. זו אחת הדרכים המשמעותיות ביותר להנציה אדם: לא רק לדבר עליו, אלא להמשיך משהו מרוחו דרך עשייה שיש בה משמעות".

דנה גרופר, שעבדה עם אמיר באינטל: "הזמן אינו מרפא והכאב רק משנה את פניו. עם זאת, אני חושבת שאמיר היה גאה במסורת הזו שקבענו לעצמנו וברעיונות היפים שעלו כאן היום. אם יש משהו אחד שהייתי רוצה שתיתקו מהיום הזה, זו הידיעה שבכוחו של כל אחד לחולל שינוי - לעצמו ולאחרים: להעז, לחשוב מחוץ לקופסה, לנסות, לטעות ולהצליח. ולחייך, גם כשבפנים העצב גדול".

מגזי פליטה, אדי VOC וקטור, במטרה לקדם תהליכי ייצור יעילים, חסכוניים וסביבתיים יותר.

את הקבוצות ליוו במהלך היום כמנטורים מהנדסים ומהנדסות מאינטל, לצד חברי סגל המחלקה להנדסה כימית. המשתתפים פיתחו והציגו אסטרטגיות וטכנולוגיות חדשניות לצד שיפורים לפתרונות קיימים, תוך בחינת ההיתכנות הסביבתית, הכלכלית, הניהולית והתשתיתית. הושם דגש על האפשרות להשיב את האנרגיה לתהליכים בתוך המפעל עצמו.

באירוע הסיום הציגה כל קבוצה את הפתרון שפיתחה בפני חברי הסגל, סטודנטים במחלקה, מהנדסי אינטל והוריו של אמיר - אורנה ואשר נעים. שלוש הקבוצות המצטיינות זכו בפרסים כספיים בסכום כולל של 24,000 ש"ח, שנתרמו על ידי אינטל.

המחלקה להנדסה כימית ב-SCE, בשיתוף משפחת נעים וחברת אינטל, קיימו את ההאקתון השלישי לזכרו של רס"ר (במיל') אמיר מנצור נעים ז"ל, שנפל בשבעה באוקטובר בעת שנלחם בגבורה כחבר בכיתת הכוננות של קיבוצו ארז.

אמיר היה סטודנט שנה ב' במחלקה להנדסה כימית - תלמיד מצטיין, סקרן ואהוב על חבריו ועל המרצים. במקביל ללימודיו החל לעבוד כסטודנט באינטל בתחום איכות הסביבה. לזכרו מתקיים מדי שנה האקתון המשלב את הערכים והתחומים שהיו קרובים לליבו - חדשנות, הנדסה וקיימות.

השנה התמקד ההאקתון באתגר משמעותי של התעשייה: ניצול פסולת חום הנפלטת בתהליכי ייצור. המשתתפים, סטודנטים משנים ג' וד' במחלקה להנדסה כימית, וסטודנטים לתואר שני בהנדסה ירוקה, התבקשו לפתח פתרונות להשבת אנרגיה

